

November 2021

Berättelser från verkligheten

Insamlade vittnesmål från svenska medborgare

Splittrad familj

Min make är från Colombia. Vi är gifta sedan 2012 och har två barn (8 resp 3 år). Äktenskap och barn är registrerade hos Skatteverket, men vi gifte oss och våra barn föddes i Colombia.

Jag bodde i Colombia från 2008, men flyttade med barnen i december 2019 tillbaka till Sverige. Min man skulle avsluta några konstnärliga projekt i Colombia och sedan flytta till oss. Men då bröt pandemin ut. Hela Colombia gick in i lock down, vilket varade fram till oktober 2020. Först då kunde min man förnya sitt pass för att med det nya passet söka uppehållstillstånd. Då var jag så desperat att få hem honom att jag bad honom bara komma till Sverige och att vi skulle söka om uppehållstillståndet här.

December 2020 (ett år och två dagar efter att jag och barnen hade flyttat till Sverige) skickade vi iväg ansökningen om uppehållstillstånd. Jag fick veta att det skulle bli svårt för min man att få uppehållstillståndet om han befann sig i landet, så han åkte tillbaka till Colombia.

Maj 2021 fick vi AVSLAG på hans ansökan.

Migrationsverket ansåg att han sökte för sent och att barnen klarar sig med en förälder i Sverige och att vi kan behålla vårt familjeliv genom att besöka varandra. Dessutom skrev Migrationsverket att det faktum att min man har barn i Sverige inte kan användas som ”trumfkort” för att få bo i Sverige. Denna formulering är så förnedrande då min man är en jätteengagerad pappa. Barnkonventionens paragraf att barn har rätt att leva med båda föräldrarna kördes helt över.

Anledningen till att vi var tvungna att vänta med att ansöka var att min man inte hann förnya sitt gamla pass innan Colombia gick in i lock down på grund av pandemin. Det var ingen på Migrationsverket som frågade oss varför vi hade ansökt så sent.

Vi har överklagat hos Migrationsdomstolen och domstolen har skickat tillbaka fallet till Migrationsverket för nytt beslut med tanke på den nya lagen om slopat försörjningskrav. Migrationsverket ansåg nämligen att jag inte heller uppfyllde försörjningskravet, vilket jag gjorde och kunde bevisa det med hjälp av en advokat. Som ensamstående mamma mitt i

pandemin var jag tvungen att stanna hemma för vård av sjukt barn en hel del. Migrationsverket såg det som att mina inkomster var för låga, men de räknade inte in att jag fick kompensation från Försäkringskassan.

Mina barn har fått se sin pappa totalt 6 månader på två år: först p.g.a. pandemin och sedan p.g.a. Migrationsverkets väntetider. Det sliter så otroligt mycket på oss som familj att inte få leva tillsammans.

Brännande ångest varje dag

Jag och min make väntar just nu på Migrationsverkets beslut. Vi träffades 2017 i Berlin, och flyttade ihop efter två års förhållande. Vi bodde i mitt boende, och min man var inte skriven på adressen, eftersom det var för litet och vi ville söka större. Efter ett år med pandemi och brexit annalkande ville vi lämna Berlin, och valde mellan min mans hemland eller mitt.

Eftersom jag pratar bättre engelska än min man pratar svenska blev det England. Vi förlovade oss och gifte oss eftersom vi kände att vår tillit var stark nog att klara prövningen att byta land. Tyvärr var inte England det trygga samhälle som jag förväntade mig. Jag jobbade 6 dagar i veckan och trots att jag hade flest akademiska meriter i matematik på hela skolan där jag jobbade, fick jag bara minimilön utan de rätta kvalifikationerna. På mitt baristajobb blev jag utsatt för rasism. Jag trivdes inte alls i England, och ville byta bana i livet. Jag var jätteglad när jag kom in på fysioterapi i Göteborg, speciellt eftersom vi hade sett att utlänningslagen skulle ändras med ett undantag för folk i just vår situation. Jag och min man tog farväl i tron om att vi hade ett etablerat förhållande och återföreningen var självklar, även om det kunde ta 10 månader.

Väl i Sverige insåg jag att det kanske inte var självklart. Vi har inte lyckats, trots ihärdiga försök, kontakta Migrationsverkets telefonlinje. Vi har försökt att få bekräftelse OM vi faktiskt kommer undantagas försörjningskravet via mail, med svaret att bara en beslutsfattare kan svara på den frågan – efter 10 månaders väntetid. Den enda rimliga strategin, på inrådan av en arvoderad advokat, är att försöka uppfylla försörjningskravet utifall att handläggaren inte tycker att vi är tillräckligt etablerade (4 år ihop, 23 månader sammanboende, gemensam bekantskapskrets, är gifta och haft eget bröllop). Jag bollar just nu 3 jobb samt heltidsstudier för ett krav som inte ens enligt lag ska gälla oss, men det beror på vilken handläggare som läser vår ansökan. Jag bär med mig en brännande ångest varje dag på grund av den här ovissheten.

Total ovisshet och dålig information

Vi är mitt i processen av en ansökan om uppehållstillstånd för min man som är brittisk medborgare. Vi är gifta sedan 6 år, har bott tillsammans i flera år i ett annat EU land, där min man har permanent uppehållstillstånd efter brexit, och vi har en son (svensk medborgare) tillsammans.

Vi hade tyvärr inte möjlighet att flytta innan tidsfristen för brexit gick ut p.g.a. de corona-restriktioner vi levde med. Vi undersökte därefter krav för att kunna flytta till Sverige och även efter flera mail till Migrationsverket lyckades vi inte få 100% klarhet i detta. I tillägg har vi hittills inte lyckats att komma fram via telefon, samt att följdfrågor inte har kunnat ställas via mail då deras svar skickas från en do-not-reply adress.

Efter kännedom om lagändringen som var på gång, beslutade vi oss att vänta tills denna trädde i kraft då vi absolut inte vill splittra vår familj. Det är nu 3 månader sedan vi skickade in ansökan och vi lever nu total ovisshet om och när vi kan flytta, starta nya jobb samt förskola och bidra till det svenska samhället.

Under processen har jag saknat återkoppling från Migrationsverket i ärendet angående status, kötid, uppfyllande av krav etc. I tillägg har vi nu har fått veta att Skatteverkets handläggningstider för folkbokföring är extremt långa och att vi även kan tvingas leva utan rättigheter efter att vi väl har flyttat.

Det är inte acceptabelt att det ska vara så svårt och tidskrävande att flytta hem till ett land där man är medborgare, tillsammans med en etablerad familj, samt att processen favoriserar splittrande av familjer. Den nuvarande processen är mycket psykologiskt krävande och leder till stor stress.

Förslag på ändringar:

- Väntan på svar på ansökan borde kunna ske inifrån Sverige.
- Ansökan borde kunna uppdateras i väntan på handläggning. (Mycket kan hända inom den nuvarande väntetiden, uppskattad till över ett år.)
- Krav på svar inom en rimlig tid, max 1-2 månader.
- Förenklat kösystem och transparens i Migrationsverkets hantering av ärenden.
- Start av folkbokföring från utlandet (i samband med ansökan hos Migrationsverket) med en sista kontroll på plats vid flytt.

Vårt liv står still

Jag är svensk medborgare sen 1991. Jag flyttade hem från Dubai i januari då jag har varit 5 år via mitt jobb (IKEA) utomlands och det var dags för nästa steg inom IKEA för mig. Under tiden i Dubai träffade jag min partner som jobbar som digital utvecklare inom

Siemens. Som tur var fick han undantag och visum ifrån svenska ambassaden i Abu Dhabi att besöka med mig i Sverige i våras och han fick äntligen träffa min familj och vänner.

Vi gifte oss också i rådhuset i Stockholm under hans besök. Sen sökte vi digitalt från Dubai för hans tillstånd att flytta med mig till Sverige. Ansökningen skedde 2 april. Jag har en bostadsrätt i Stockholm där jag bor, heltidsjobb med en hög lön ifrån IKEA och han jobbar som utvecklare med ingenjör-bakgrund för Siemens. Tyvärr har inte ens en handläggare tittat på våra dokument och vårt liv står i still. Han är i Dubai och jag är i Sverige. Det som är mest jobbigaste är att vi inte får något besked alls eller kan prata med någon. Det enda beskedet vi fick online häromveckan var att ansökningstiden har skjutits upp till 17 månader. Det som känns frustrerande är att jag flyttade många av mina anställda och deras familjer från Dubai till Sverige inom 2 månader pga. jobb men när det gäller en privatperson får man inget stöd eller måsta leva separat i väntans tid över ett år.

Vi vill starta vår familj, bli gravida och det känns brådslande p.g.a. åldern men tyvärr väldigt svårt när man lever under stress och i två olika länder.

Onödiga oroligheter

Jag är svensk medborgare och min man är amerikansk medborgare. Vi har bott tillsammans i 4 år i USA och vi har nyligen fått en son. Vi vill nu flytta till Sverige och eftersom vi är gifta, har barn och bott ihop i mer än 2 år ska jag inte behöva uppfylla försörjningskravet längre enligt de nya reglerna. Men på grund av att min man inte kan befinna sig i Sverige medan han väntar på sitt uppehållstillstånd och vi är tvungna att bevisa att vi har konkreta planer på att flytta till Sverige inom en nära framtid, måste jag sluta på mitt jobb i USA och flytta hem till Sverige med vår son. Under tiden får min man vara kvar i USA och får inte vara med sitt nyfödda barn. Om vi hade kunnat ansöka om uppehållstillstånd från USA utan att behöva bevisa att vi har konkreta planer på att flytta hem till Sverige inom kort tid eller om min man hade fått befinna sig i Sverige medan han väntar på sitt uppehållstillstånd, hade vi inte behövt vara isär i flera månader eller alternativt mer än ett år.

Att behöva bevisa att man har konkreta planer att flytta hem till Sverige inom den närmaste tiden är orimligt eftersom det kan ta upp till 24 månader att få ett beslut. Vår son är dessutom för ung för att gå på förskola så jag kan inte söka jobb. Har man då inte ett bostadskontrakt eller ett arbetskontrakt är det svårt att bevisa att man har en ”manifesterad” och ”konkret” avsikt att inom en nära framtid återvända till Sverige.

Uppdatering: Vi har nu fått positiva besked och min man har fått sitt uppehållstillstånd efter enbart 28 dagar.

Undermålig information, ovisshet och onödigt tekniskt strul

Vi sökte uppehållstillstånd för min hustru som är medborgare i ett icke-Schengenland 2021-01-01 baserat på att flytta till anhörig i Sverige, det vill säga jag som är svensk medborgare från födseln.

Vi fick vänta till i oktober innan vi fick en handläggare.

Då begärde Migrationsverket mer dokument av oss, vi gick igenom vår ansökan och förstod att begäran motiverades av att vår ansökan nog stack ut i vissa delar. Förståeligt.

När vi skulle ladda upp dokumenten gick det dock inte, det vore bra med en förklaring om hur dokumentuppladdningen fungerar. Våra zip-filer accepterades tydligen inte men det informerades det inte om. Vi fick dock bra hjälp från den lokala svenska ambassaden som ordnade så filerna kom fram.

Efter att försörjningskravet togs bort blev det möjligt för oss att söka uppehållstillstånd. Försörjningskravet gjorde det i stort sett omöjligt att flytta utan en de-facto separation.

Väntetiderna är dock groteska. Om ankarpersonen är svensk medborgare borde man kunna snabba upp dokumentkontrollen och sedan omedelbart skicka den ansökande till ambassaden för intervju. Givet dagens tekniska möjligheter borde det vara möjligt för Migrationsverket att vara väldigt precisa med vilka dokument de accepterar i samband med ansökan. Då skulle dessa kunna kontrolleras mycket enkelt. Väntetiderna måste ned, det är det huvudsakliga önskemålet vi har.

Sätt livet på vänt (men hur länge...)

Jag har bott utomlands sen 1999 i flera länder, senast mer än 15 år i Asien. Jag mötte min man sen 11 år där, vi gifte oss och han flyttade till mitt land utan problem.

Under pandemin förra året blev vi fast i hans hemland i Asien. Lyckan (eller olyckan) trodde jag då kom till oss där, jag lyckades få ett nytt jobb i samma stad där mina gamla föräldrar (82 och 81 år) bor.

Kom till Sverige i mars i år och började jobba direkt. I maj efter otaliga försök att kontakta Migrationsverket per telefon/email för information om processen, skickade jag ansökan för min man och svärmor digitalt. Svärmor är beroende av oss för försörjning och omvårdnad sen svärfar gick bort och bor med oss i Asien sen 2014.

Fick besked att komplettera ansökan med ett hyreskontrakt. Försökte kontakta Migrationsmyndigheten igen för att höra om beräknad handläggningstid utan att lyckas. Jag har nu fasta kostnader i tre länder, två i Asien samt här i Sverige.

Jag kontaktade även advokat för mer information om nya lagstiftningen, som skulle gå igenom i juli med borttagande av försörjningskrav samt bostadskrav. Det finns ingen information om hur detta påverkar pågående ansökningar.

Jag kan försörja både min man och svärmor, ta upp hyreskontrakt när de väl kommer hit, men hur kan man ha ett kontrakt under 1 år till 18 månader eller längre när man samtidigt har kostnader i andra länder? Har alla mina ägodelar i Asien, som kräver minst 2 veckor karantän innan jag kan arrangera flytt hit. Inhumant!

Åtta månader har gått nu och jag och min man lider varje dag både psykiskt och fysiskt av denna separation. Både sömn, hälsa och välbefinnande går nu utför. Krävs det nu en plan B, att lämna Sverige igen eftersom jag inte är välkommen här med min familj?

Förbättring krävs omgående:

Korta handläggningstider med klar information så man kan planera.

Låt partner vara här under tiden så man inte måste vara ifrån varandra under oöverskådlig framtid. Påverkar psykiskt samt ekonomiskt!

Uppdatering: Avslag på vår ansökan. Mållös, arg, förbannad, ledsen, besviken. Är detta överhuvudtaget ens mitt hemland?